

Старійшина Річард Г. Скотт
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

здавалося, що небеса об'єдналися із землею в славетному гімні слави і подяки Всемогутньому Богові. Важко було стримати сльози.

У майбутньому вірні члени Церкви в цьому “вічному місті” будуть отримувати вічні за своєю природою обряди у святому домі Бога.

Я висловлюю свою безмежну вдячність Небесному Батькові за храм, який зараз будується в Римі, й за всі наші храми, де б вони не були. Кожен з них стоїть як маяк світові, як вияв нашого свідчення про те, що Бог, наш Вічний Батько, живий, що Він бажає благословити нас і дійсно благословляє Своїх синів та дочок в усіх поколіннях. Кожен з наших храмів є виявом нашого свідчення про те, що життя після смерті є реальним і так само певним, як і наше життя тут, на землі. Я свідчу про це.

Мої дорогі брати і сестри! Ідімо на будь-які жертви, необхідні для відвідування храму і маймо дух храму в своїх серцях і домівках. Ідімо слідами нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, який приніс найбільшу жертву за нас, щоб ми мали вічне життя і піднесення у царстві нашого Небесного Батька. Я щиро молюся і кажу все це в ім'я нашого Спасителя, Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Joseph F. Smith, in Conference Report, Oct. 1902, 3.
2. Див. Vilson Felipe Santiago and Linda Ritchie Archibald, “From Amazon Basin to Temple,” *Church News*, Mar. 13, 1993, 6.
3. Див. С. Jay Larson, “Temple Moments: Impossible Desire,” *Church News*, Mar. 16, 1996, 16.
4. Heber C. Kimball, in Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 67.
5. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (1998), с. 244.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 301.
7. Дженіс Кепп Перрі, “Люблю на храм дивитись”, *Збірник дитячих пісень*, с. 99.

Вічні благословення шлюбу

З плином нашого життя храмове запечаткування набуває для нас все більшого значення. Воно допомагатиме вам навіть більше зблизитися одне з одним і знаходити більше радості і задоволення в земному житті.

На мою думку, це прекрасне послання, передане через спів хору, показує, як нам жити, щоб бути схожим на Христа.

16 липня 1953 року ми з моєю любовою Дженін стали як молода пара на коліна біля олтаря в храмі Ментай, Юта. Президент Льюїс Р. Андерсон використав владу запечаткування й оголосив нас чоловіком і дружиною, одруженими на час і всю вічність. У мене немає слів, щоб описати той мир і спокій, які прийшли від запевнення, що якщо я буду й далі жити гідно, то зможу вічно бути з моєю любовою Дженін і нашими дітьми завдяки священному обряду, виконаному належною владою священства в домі Господа.

Наші семеро дітей поєднані з нами завдяки священним храмовим обрядам. Моя люба дружина Дженін та двоє наших дітей уже за завісою. Вони могутньо спонукують кожного з решти нашої сім'ї жити так, щоб разом ми отримали

всі вічні благословення, обіцяні в храмі.

Шлюб і сім'я—ось ті два основні стовпи, що підтримують план щастя, даний нам Небесним Батьком. Їхнє надзвичайно велике значення підтверджується тим, що Сатана невпинно намагається розколоти сім'ю і принизити значення храмових обрядів, якими сім'я об'єднується разом на вічність. З плином нашого життя храмове запечаткування набуває для нас все більшого значення. Воно допомагатиме вам навіть більше зблизитися одне з одним і знаходити більше радості і задоволення в земному житті.

Одного разу я отримав важливий урок від своєї дружини. Моя професія вимагала, щоб я багато подорожував. Якось я перебував у від'їзді майже два тижні і повернувся додому в суботу вранці. Через чотири години мені потрібно було бути на ще одних зборах. Я звернув увагу, що наша невелика пральна машина

вийшла з ладу і дружина пере одяг руками. Я взявся за ремонт машини.

Дженін підійшла й сказала: “Ріку, а що це ти робиш?”

Я відповів: “Лагоджу пральну машину, щоб тобі не прати руками”.

Вона сказала: “Не треба. Іди краще пограйся з дітьми”.

Я відповів: “Я можу погратися з дітьми будь-коли. Я ж хочу допомогти тобі”.

Тоді вона сказала: “Річарде, будь ласка, іди і пограйся з дітьми”.

Коли вона сказала мені це так владно, я погодився.

Ми з дітьми чудово провели час. Ми ганялися одне за одним і качалися в осінньому листі. А потім я пішов на свої збори. Можливо, я й забув би про той випадок, якби не урок, який вона хотіла мені дати.

Наступного ранку, десь о 4-й годині, я прокинувся, відчувши, що хтось мене обнімає за шийку маленькими рученятами, цілує в щоку і шепче на вухо слова, які я ніколи не забуду: “Татку, я тебе люблю. Ти мій найкращий друг”.

Якщо ви не відчували цього у своїй сім’ї, то ви пропустили одну з найвищих радостей життя.

Якщо ви молодий чоловік відповідного віку і неодружені, не гайте часу на марні справи. Не марнуйте життя і зосередьтеся на одруженні. Не сидіть склавши руки у цей період свого життя. Молоді чоловіки, гідно відслужіть на місії. Потім нехай вашим найвищим пріоритетом буде пошук гідної вічної супутниці. Якщо ви зрозумієте, що вас дуже зацікавила якась молода жінка, покажіть їй, що ви—виняткова особистість, щоб їй було цікаво познайомитися з вами ближче. Запрошуйте її у хороші місця. Будьте винахідливими. Якщо ви хочете мати чудову дружину,

вам потрібно, щоб вона в вас побачила чудову людину і майбутнього чоловіка.

Якщо ви вже знайшли когось, у вас можуть бути надзвичайно прекрасні побачення й шлюб і ви можете бути дуже-дуже щасливими вічно, якщо не будете переходити межі гідного поведіння, встановлені Господом.

Якщо ви вже у шлюбі, чи зберігаєте ви вірність своїй парі в думках, а також в діях? Чи ви віддано дотримуєтеся своїх шлюбних завітів, ніколи не заводячи з іншою особою таких розмов, які б ви не хотіли, щоб їх випадково почула ваша пара? Чи ви по-доброму ставитесь до своєї пари та дітей, чи підтримуєте їх?

Брати, ви проводите такі сімейні заходи, як вивчення Писань, сімейна молитва і домашній сімейний вечір, чи це бере на себе ваша дружина, бо ви не приділяєте цьому належної уваги в сім’ї? Чи часто ви кажете своїй дружині, як міцно ви кохаєте її? Такі слова принесуть їй величезну радість. Коли я колись казав про це чоловікам, вони відказували: “Та вона ж знає”. Вам треба казати їй. Жінка розквітає і стає щасливішою, чуючи це запевнення. Висловлюйте вдячність своїй половині за все зроблене для вас. Виявляйте любов і вдячність часто. Це збагачуватиме життя і робитиме його приємнішим та більш змістовним. Не утримуйтеся від цих природних виявів любові. Вони матимуть набагато

більше значення, якщо, висловлюючи ці свої почуття, ви обіймете її.

Про важливість висловлень любові я дізнався від моєї дружини. На початку нашого подружнього життя часто на зборах, де я мав виступати, я відкривав свій примірник Писань і знаходив між сторінками записку зі словами любові й підтримки. Іноді ті записки були настільки ніжними, що я ледве міг говорити. Ті безцінні записки від люблячої дружини були і є безцінним скарбом втіхи і натхнення.

Я почав робити те саме й для дружини, навіть не усвідомлюючи, як багато це для неї означало. Пам'ятаю, одного року у нас не було грошей, щоб я міг зробити їй подарунок на день Валентина, тому я вирішив намалювати щось аквареллю на дверцятах холодильника. Я старався, як тільки міг, та зробив одну помилку. Виявилось, що я малював не аквареллю, а емаллю. Вона ніколи не дозволяла мені спробувати зчистити з холодильника той застиглий назавжди малюнок.

Пам'ятаю, одного дня я набрав малесеньких паперових кружечків, які утворюються від пробиття паперу діркопробивачем, і написав на них числа від 1 до 100. Потім перевернув кожний з них іншою стороною й написав їй послання, по одному слову на кожному кружечку. Потім я зібрав їх всі й поклав у конверт. Я думав, що це дуже розсмішить її.

Коли вона померла, я, розглядаючи її особисті речі, зрозумів, як вона цінувала ті прості записки,

які ми писали одне одному. Я побачив, що вона не лише зберігала ті записки, але й поклала кожен з них у пластикову обкладинку, неначе вони були цінним скарбом. Лише одну записку вона не поклала разом з іншими. Вона й досі знаходиться за склом нашого кухонного годинника. На ній написано: “Дженін, настав час сказати, що я кохаю тебе”. Ця записка й досі залишається там, щоб нагадувати мені про ту виняткову дочку Небесного Батька.

Згадуючи наше спільне життя, я усвідомлюю, які ми були благословенні. Між нами в сім'ї не було ні суперечок, ні недоброго слова. Тепер я усвідомлюю, що ці благословення приходили через неї. Вони приходили завдяки її готовності віддавати, ділитися і її здатності ніколи не думати про себе. Пізніше в нашому спільному житті я старався наслідувати їй приклад. Я раджу вам: як чоловік і дружина, робіть те саме у своїй сім'ї.

Чиста любов є незрівнянною, могутньою силою для добра. Праведна любов є основою щасливого шлюбу. Вона є першочерговою умовою виховання хороших, добре розвинених дітей. Хто може з точністю виміряти праведний вплив материнської любові? Які довготривалі плоди принесуть ті зерна любові, які мати може дбайливо посадити і з любов'ю зрошувати на родючому ґрунті довірливого розуму й серця вашої дитини? Ви, матері, маєте Богом дані інстинкти, які допомагають вам помітити особливі таланти й унікальні здібності вашої дитини.

Разом зі своїм чоловіком ви можете підживлювати, зміцнювати ті якості й дати їм можливість розквітнути.

Бути у шлюбі—це так чудово. Шлюб—прекрасний. З часом ви почнете однаково думати і мати однакові уявлення і враження. У вас бувають часи надзвичайного щастя, часи випробувань і часи бід, але Господь вестиме вас разом у цьому досвіді зростання.

Одного разу вночі наш маленький син, Річард, який був хворий на серце, прокинувшись, заплакав. Ми обоє почули це. Зазвичай вставала завжди моя дружина і заспокоювала малюка, що плакав, але цього разу я сказав: “Я заспокою його”.

Через хворобу, коли він починав плакати, його маленьке серце починало дуже швидко битися. Він зригував усю їжу, і постіль ставала брудною. Тієї ночі я, притиснувши його до себе і намагаючись заспокоїти його серцебиття та зупинити його плач, переодягнув його й поміняв простирадла. Я тримав його на руках, доки він не заснув. Тоді я ще не знав, що всього через кілька місяців він помре. Я завжди пам'ятатиму, як тримав його на руках тієї ночі.

Я добре пам'ятаю день, коли він помер. Ми з Дженін, їдучи з лікарні, з'їхали на узбіччя дороги. Я обійняв її. Ми обоє поплакали, та ми розуміли, що будемо з ним за завісою, бо уклали завіти у храмі. Завдяки цьому нам легше було прийняти те, що сталося.

Доброта Дженін навчила мене багато чому цінному. Я був таким незрілим, а вона була такою дисциплінованою, такою духовною. Шлюб створює ідеальну обстановку для подолання всіх егоїстичних чи егоцентричних схильностей. Я думаю, що одна з причин, чому нам радять одружуватися у молодому

віці, полягає в тому, щоб в нас не розвивалися погані риси характеру, які потім важко змінити.

Мені шкода будь-якого чоловіка, який ще не вирішив шукати вічну супутницю, і моє серце ридає за тих сестер, у яких не було можливості вийти заміж. Декому з вас може здаватися, що ви самотні, вас ніхто не цінує, і ви не можете бачити, як можливість мати ці благословення—вийти заміж, мати дітей або власну сім'ю—прийде до вас. Усе можливо для Господа, і Він дотримується обіцянь, які Він надихає проголошувати Своїх пророків. Вічність—це довгий період. Майте віру в ті обіцяння і живіть гідно їх, щоб у свій час Господь здійснив їх у вашому житті. Безсумнівно, ви отримаєте кожне обіцяне благословення, якого ви гідні.

Прошу вибачити мене за те, що розповідаю про свою любов дружини Дженін, але ми—вічна сім'я. Дженін завжди була радісно щасливою, і великим джерелом цієї радості було служіння іншим. Навіть вже будучи дуже хворою, у своїх ранкових молитвах вона просила Небесного Батька спрямувати її до когось, кому вона могла б допомогти. На те щире благання відповідь приходила знову і знову. Тягарі багатьох людей полегшувалися, їхнє життя ставало яскравішим. Господь завжди благословляв її бути знаряддям в Його руках.

Я знаю, що означає любити дочку Небесного Батька, яка витончено й віддано пережила в житті все багатство відчуттів праведного жіноцтва. Я впевнений, що коли в майбутньому знову побачу її, за завесою, ми зрозуміємо, що ще більше кохаємо одне одного. Ми будемо навіть більше цінувати одне одного завдяки тому часу, який провели по різні боки завіси. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

“Кого Я люблю, тому докоряю й караю того”

Уже сам досвід, який ми отримуємо завдяки покаранню, не тільки спонукає нас до покаяння, але він може очистити нас і підготувати до більших духовних привілеїв.

Наш Небесний Батько є Богом високих сподівань. Його сподівання стосовно нас висловив Його Син Ісус Христос, сказавши: “Я б хотів, щоб ви були досконалыми, саме Яким є Я, або яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах” (3 Нефій 12:48). Він пропонує зробити нас святими, щоб ми могли “витримати целестіальну славу” (УЗ 88:22) і “перебувати в Його присутності” (Мойсей 6:57). Він знає, що вимагається, і тому, аби уможливити наше перетворення, Він дає Свої заповіді і завіти, дар Святого Духа і, що найважливіше, Спокуту і Воскресіння Свого Улюбленого Сина.

В усьому цьому Божою метою є те, щоб ми, Його діти, змогли відчувати безмежну радість, бути з Ним вічно і навіть стати такими, як Він. Кілька років тому старійшина Даллін Х. Оукс дав таке пояснення: “Останній суд—це не тільки визначення кількості всіх добрих і злих діянь, які ми зробили. Це визначення остаточного наслідку наших справ і думок, тобто того, якими ми стали. Для

будь-якої людини недостатньо лише виконувати те, що треба. Заповіді, обряди й завіти євангелії—це не перелік внесків, які потрібно зробити на якийсь “небесний рахунок”. Євангелія Ісуса Христа—це план, який показує нам, як стати такими, якими наш Небесний Батько бажає, щоб ми стали”¹.

На жаль, багато хто в сучасному християнстві не визнає, що Бог ставить якісь реальні вимоги до тих, хто вірить в Нього, вбачаючи в Ньому скоріше дворецького, “який задовольняє висловлені побажання”, або терапевта, роль якого—допомогти людям “почувати себе краще”². Це—релігійна точка зору, за якою “не вимагається змінювати життя”³. “З іншого боку,—як заявляє один автор,—Бог, зображений і в юдейських, і в християнських Писаннях, вимагає того чи іншого від нас не тільки заради зобов'язання, але заради самого нашого життя. Бог у Біблії має справу з життям і смертю, а не з люб'язністю, і закликає Він до жертвовної любові, а не до різних там великодушних “ізмів”⁴.